N°. 9. 1841.

VLISSINGSCHE COURANT.

Donderdag 21 Januarij.

Contracten met de Handel-Maatschappij.

III.

De heer KRUSEMAN toetst, in de *derde* plaats, de contracten aan *de algemeene belangen des Ryks*; of liever tracht te betoogen, »dat zij NIET ZIJN STRIJDIG *met die algemeene belangen.*"

Wij moeten evenwel doen opmerken, dat, wanneer deze stelling ook al behoorlijk bewezen ware, dit nog geene bijzondere verdiensten aan die contracten geven zou; omdat wij in tijden leven, dat het niet meer voldoende kan geacht worden, dat er *niet in stryd* met 's Rijks belangen gehandeld worde; neen, alle operatien of transactien *moeten dat belang zoo krachtdadig mogelyk* BEVORDEREN, of wij komen niet waar wij zijn moeten. Er behoort *meer* voor dat belang gedaan te worden, dan hetzelve niet te benadeelen. Deze *negatieve* deugd zou, bij de dringende behoefte aan eene deugd *die herstelt*, zelfs eene ONDEUGD te noemen zijn.

De heer K. stelt, [bladz. 38] bij het niet sluiten der contracten slechts *twee* wegen mogelijk. Het aan de H. M. moeten laten der producten van 1839 en, zooveel noodig, die van 1840, *of* het op nieuw aan de Staten-Generaal voordragen eener openbare *leening*.

Er was echter ook nog een *derde* weg, die naar ons oordeel ook volkomen grondwettig en minder schadelijk en bezwarend voor de natie zou zijn geweest; te weten: men had de H. M. op grond der *force majeure*, bij ons vorig artikel omschreven, kunnen bewegen, met de aflossing van haar voorschot nog te wachten, tot de Kamer weder bijeen was.

Men had *dan* aan deze kunnen voorstellen, het sluiten met de H. M. van een capitalisatie-contract, waarbij wettiglijk eene schuld van 39 millioenen, ten laste der overzeesche bezittingen en ten behoeve der H. M. gevestigd werd, volgens hetwelk aan deze op hare schuld jaarlijks *één millioen* zou worden afgelost, onverminderd de betaling van 5°/₀ intrest van het onafgeloste, waardoor dan het eerste jaar te zamen *f* 2.950.000 zou zijn gevorderd geworden, en dus *f* 2.050.000 *minder dan nu*; terwijl vervolgens jaarlijks nog *f* 50.000 van het afgeloste millioen meer in bate van het moederland zou zijn gekomen.

Bezat dan de H. M. geene fondsen genoeg, om hare operatien op genoegzaam uitgebreide schaal te kunnen voortzetten, dan had *zy* kunnen negocieren; en, bij den stand harer aandeelen, lijdt het geene bedenking, dat zij dit *met voordeel* zou hebben kunnen doen; en wij zien niet ééne plausibele reden, waarom de H. M., aan welke het rijk, gedurende zoovele jaren, zulke enorme voordeelen geschonken had, dat hare aandeelen, van verre beneden pari, tot den koers van 180°/₀ of daaromtrent gestegen waren, nu het Rijk zich in nood bevond, [ten deele ook door *hare* faciliteit met de voorschotten,] zich niet zedelijk verpligt zou hebben moeten rekenen, op hare beurt, het crediet van den Staat met het *hare* te ondersteunen.

Achtte men de bijzondere aandeelhouders daardoor benadeeld, men kon hun daarvoor een *équivalent* hebben aangeboden, in de guarantie door het moederland, van het door de Indische regering verschuldigde kapitaal, benevens de aflossing en intrest-betaling daarvan; want, wat men ook zeggen moge, *alsnu* kunnen zich zeer ligtelijk gebeurtenissen opdoen, welke de H. M. met het totale verlies der 39 millioenen en de intressen er van bedreigen, en wat er *dan* van de aandeelen worden zou, behoeft niet te worden gezegd.

»De H. M. zou geweigerd hebben, in zulke voorwaarden te bewilligen," zegt men, welligt. Wij integendeel beweren, *zy zou er toe hebben kunnen* VERPLIGT *worden*, — en dit niet maar door overmagt, neen, maar op gronden van billijkheid en regt.

De H. M. is niet *gedwongen* geworden, *meer* voorschotten te geven, dan zij, na aftrek van het onmisbare voor de dienst, uit de producten der Indien kon terug ontvangen; zij deed dit *vrywillig*.

De H. M. kende de grondwettelijke of wettelijke bepalingen, krachtens welke de Indische regering verpligt is, in de *eerste* plaats uit de inkomsten dier bezittingen in derzelver openbare dienst en het aan haar opgelegde aandeel in de renten van de schuld, ten laste derzelve gevestigd, te voorzien.

De H. M. wist, wat er bij de Rijks-begrootingen voor het Departement van Kolonien werd toegestaan, en kende de regten der wetgevende magt, om, wanneer dat Departement, door zich in schulden te wikkelen, zich tot inconstitutionele stappen genoodzaakt zag, deswege verantwoording te vorderen en herstel te eischen.

De H. M. kende, [wij deden dit reeds vroeger opmerken,] den met elk jaar benarder wordende toestand onzer lands-financien en de behoeften van het moederland aan bezuinigingen in de Rijks-uitgaven, niet alleen, maar ook aan eenigzins belangrijke bijdragen uit den Oost, om niet de natie boven hare krachten te moeten bezwaren.

Ongeacht dit alles, heeft nu de H. M. geene bedenking gevonden, voor ongeveer een 40-tal millioenen in voorschot te komen, en daardoor uitgaven buiten de begrooting gemakkelijk gemaakt, waartoe men anders niet of hoogst bezwaarlijk had kunnen komen; — en *eerst*: toen de Staten-Generaal getoond hadden, dat zij aan de inconstitutionaliteiten bepaaldelijk een eind wilden maken, waartoe men echter ook vroeger bevoegd ware geweest, heeft men gaan inzien, hoever men zich gewaagd had, en haast gemaakt, zich niet maar alleen te dekken, onverschillig of de natie dien ten gevolge onder zwaardere lasten zou moeten gekromd worden; maar ook om van de verlegenheid van het Departement van Kolonien nog in zooverre partij te trekken, dat men voor een belangrijk getal jaren zich van bepaalde en gewigtige voordeelen verzekerde.

Ware nu de zaak aan de beslissing der wetgevende magt onderworpen, geworden [zoo als had *kunnen* geschieden, want de H. M. was niet bij magte, dit te verhinderen,] — geen twijfel schier, of door die magt zou zoodanige beslissing zijn genomen, dat de natie altans niet voor haar *te* drukkende gevolgen ondervond van de onvoorzigtige stappen der H. M. Ja, het laat zich zelfs voorzien, dat door de Staten-Generaal ernstig zou zijn aangedrongen geworden, op eene voor 's Rijks schatkist voordeelige herziening der tarieven van *vrachtloonen*, *kosten* en *provisie*; — doch NU werd, door het afsnijden van de bemoeijingen der wetgevende magt, het crediet der Handel Maatschappij voor het grootste deel gered en gehandhaafd, het is waar, doch dat van het *ryk*, (aan hetwelk dat ligchaam zóóveel te danken had,) aanmerkelijk benadeeld, en moest de *geheele* natie, zonder anders bestaande noodzaak, aan zwaardere belastingen worden onderworpen.

Wat is toch wel de oorzaak, dat *en* de Staten-Generaal *en* de natie, blijkens hare publieke organen, zóó zeer tegen de verhooging der staatsschuld opzien? — Hoofdzakelijk, dat, ten gevolge daarvan, de lasten der natie steeds in gelijke verhouding moeten vermeerderen en dat wederom, ten gevolge hiervan, ook het *crediet* van den Staat lijden moet.

Welnu, het capitalisatie-contract doet die beide gevolgen ontstaan. Het heeft de verhooging der lasten voor de natie *onvermydelyk* gemaakt, en zoodoende het openbaar crediet benadeeld. (*)

Is dit NIET, of is het AL IN STRIJD MET DE ALGEMEENE BELANGEN VAN HET RIJK?

Zwaar drukt de heer K. wederom op het voorregt, dat de openbare leening van 40 millioen *nu* is kunnen worden ontgaan. Men ziet het, uit het bovenstaande, *zulk* eene leening had niet eens behoeven te worden gesloten; maar ware dit zelfs het geval geweest, dan had men geene aflossing behoeven toe te zeggen, en met iets meer dan 2 millioenen jaarlijksche vermeerdering van uitgaaf, [*die nog verminderd zouden zyn geworden met de intressen die nu de H. M. telken jare van hare voorschotten op de producten genoot*,] ware het bezwaar te boven gekomen. Nu mist de natie 9 jaren lang 5 millioenen van bare inkomsten, en zijn hare lasten dien ten gevolge moeten worden verhoogd; en wij vragen het aan ieder onvooringenomen mensch in Nederland, of DIT aan het crediet des lands, dat met de *algemeene belangen* zóó naauw verknocht is, *voordeelig of schadelyk* zijn moet?

Is het waarheid, wat de heer K. op bladz. 39 stelt, dat, onder den tegenwoordigen staat van zaken »'*toenemende voordeelen* kunnen en mogen verwacht worden" — dan had de Graaf VAN DEN BOSCH ook volkomen gelijk, toen ZExc. aan het slot van het *vergelyk* [bladz. 46 van het *Iets*.] ter neder schreef: »*Met zulke ryke hulpmiddelen zou het voorzeker* »*hoogst betreurenswaardig zyn, door ontydige maat*- »*regelen hier ons crediet te benadeelen, of tot een* »*overdreven stelsel van belastingen toevlugt te nemen*;" — *dan* behoefde men ook niet zoo angstig bezorgd te zijn voor de belangen der H. M., en aan de natie geenszins de grievende teleurstelling te doen ondervinden dat, na de eindschikking met Belgie, wel verre van verligting van lasten, nog verzwaring van deze op hare schouderen moest worden gelegd: — en tegen verzwaring van lasten voor de *geheele natie* kan in ons oog volstrekt niet opwegen, dat »de »*kooplieden* en *reeders* nu voor eenige jaren verȥzekerd zijn van de bestaande geregelde orde van »zaken;" [bladz. 43.]

Ware de wetgevende magt in de zaak gekend, zoo als behoorde, dan had deze, ingevolge haren afgelegden eed, het ALGEMEENE belang, (waaronder ook *dat* der kooplieden en reeders,) in aanmerking kunnen nemen; en ware hoogst waarschijnlijk niet het belang der Handel-Maatschappij, der kooplieden en reeders op den voorgrond gesteld, als maakten deze *de geheele natie* uit.

Wanneer eerlang onze tegenwoordige Koning eens de verschillende gedeelten zal doorreizen van het rijk, door de Voorzienigheid aan Hoogstdeszelfs zorgen toevertrouwd, — den helderen blik, die aan H. D. eigen is, allerwege ernstig op het *geheel* vestigende, dan zal het aan Z. M. op het overtuigendste blijken, dat het bevorderen der belangen van de aandeelhouders der Handel-Maatschappij der kooplieden en reeders, *ten koste van het daarvoor met lasten bezwaard wordende volk*, — in tallooze steden en plaatsen eene milde bron is van *ellende*, waarbij de werkdadigheid, de bloei, het leven en gejoel der weinige magtige koopsteden, op eene treffende wijze, afsteken.

Dan zal Z. M. bij zichzelve het besluit opmaken: »de voordeelen van handel en scheepsbouw worden »op verre na niet *algemeen* ondervonden, wat Mij »ook dienaangaande door de mannen, welke de groote »koopsteden bewonen, verzekerd wordt.

»Maar hetgeen aan de belangen der aandeelhou»ders, der kooplieden en reeders van rijkswege wordt »opgeofferd; — dat drukt op *geheel Myn goede volk*, »ook op de afgelegenste, meest vergetene plaatsen »en ingezetenen van mijn rijk."

De *handel* is eene milde bron van bestaan, voor *onderscheidene* gedeelten des rijks, (*) maar die bron kan niet meer *allen* besproeijen, niet *allen* beweldadigen. Daarom moeten ook niet *allen* geroepen worden, aan die bron te offeren; en dit geschiedt *direct*, wanneer de *algemeene* lasten worden verzwaard, om aan de H. M. »de kooplieden en reeders »voor eenige jaren de geregelde orde van zaken [het »uitzigt op bepaalde winsten] te verzekeren."

Wij behoeven, zoo wij gelooven, niet meer te zeggen, om onze lezers te doen gevoelen, dat, naar ons inzien, hetzij men de contracten, met de H. M. gesloten, toetse aan de *oude grondwet*, aan de *billykheid*, of aan de *algemeene belangen des ryks*, zij in *geen* dier opzigten dien toets kunnen doorstaan. Vraagt men ons, wat er dan nu in het belang des lands zou kunnen en moeten gedaan worden: wij ant-

(*) De *Avondbode* zal ons misschien de beursnoteringen voorleggen. Wij zullen dan eenvoudig vragen of die, bij den gebleken beteren wil der regering, niet *veel hooger* zouden zijn geweest, hadde het rijk niet onder het kapitalisatie-contract gezucht?

(*) De heer KRUSEMAN noemt, op bladz. 44, slechts de kooplieden op van *Amsterdam*, *Rotterdam*, *Dordrecht* en *Middelburg*. Ook op nog *eenige* andere plaatsen bevinden zich groote *kooplieden* en *reeders*.

woorden niet te verwijzen naar den *derden* weg, in dit *derde* artikel door ons aangewezen; hetzij dan dat de regering, hetzij dan de Staten-Generaal, door hunne ernstige bemoeijingen, het daarheen dirigeren, dat de H. M. dezen weg bewandele.

Wij zouden hier nu eindigen, had men dezer dagen niet, in een door het *Handelsblad* geplaatst ingezonden artikel, eenen aanval gedaan op den bekwamen VAN NES, wegens het met zijne gewone kracht uiten, ook van *zyn* gevoelen, omtrent de onwettigheid der geslotene contracten.

In een der krachtigste stukken, welke naar ons inzien in den laatsten tijd de periodieke pers heeft voortgebragt, troffen wij de opmerking aan: »met »den handdruk der vriendschap kan men zijnen vij»and den arm verlammen, met den kus der liefde »zijn bloed vergiftigen."

De schoone phrases, waarmede de boven door ons bedoelde aanval begonnen wordt, moeten getuigen van bekommering voor, van belangstelling in den roem en het crediet van den waardigen VAN NES, als volksvertegenwoordiger: even alsof hij, de regtschapene, niet zelf wist, waarmede de eene en andere best op te houden, na ze met zooveel glans verworven te hebben. Dat was een vriendenkus, waarmede men aanving. Doch wat doet men later?

Men zoekt hem met honigzoete woorden te beduiden, dat het zijne bedoeling *niet* is geweest, te beweren, dat aan de contracten de wettigheid ontbrak; dat hij het zóó niet kan gemeend hebben; — of hij soms zwak genoeg zijn mogt, zich door zoo iets het spoor bijster te laten maken, en zijn onafhankelijk gevoelen voor dat van anderen daarheen te geven.

Nog bestrijdt men den man, wegens zijne ronde taal, die den Koning gaf, wat des Konings was, bij gebrek aan verantwoordelijke Ministers, onder de oude grondwet; en poogt ten slotte den vrijmoedigen spreker nog in verdenking te brengen, als had hij, door den Minister te dekken en te sparen, zich bij dezen verdienstelijk willen maken, ten koste van den, in zekeren zin, staatkundig- magteloos geworden vorigen Koning.

Wij zagen eens op eene kermis eenen man, met eenen rand van eenen vilten hoed in de hand, aan welken hij alle soorten van vormen en fatsoenen gaf, die hij maar verkoos.

Op gelijke wijze handelt men met *de verantwoordelykheid der Ministers, onder de oude grondwet.* Wil men de handelingen des *Konings* dekken, men zegt: *zy bestond.* Ziet men gevaar voor de *Ministers*, men zegt: *zy bestond niet*; of anders: *zy bestond slechts in dezen of dien zin*; b. v. *zedelyk*, of ook *geregtelyk*, wanneer er maar eene wet bestaan had, die de misdaden qualificeerde en de straffen bepaalde, enz. enz.

Doch wie zal het durven ontkennen, dat Z. M. WILLEM I, in de zitting der Tweede Kamer van 20 Januarij 1831, bij het spreken van het wijzigen der grondwet, zijnen Minister heeft doen zeggen: »bij welke gelegenheid tevens zal kunnen overwo»gen worden, of het doelmatig zij, om de daar»stelling van het beginsel der Ministeriële verant»woordelijkheid, HETWELK THANS GEEN DEEL VAN ONS »STAATSREGT UITMAAKT, in aanmerking te nemen?" En zoo neen, behoeft dan de heer VAN NES wel meer, tot bewijs van hetgeen hij stelde, dan *dit*, al ware het ook, dat het buiten vervolging blijven der oude Ministers, wegens onwettige daden onder de vorige regering begaan, het niet bevestigden, dat ook altans bij de Staten-Generaal en den Hoogen Raad eenstemmig met de regering over dit punt gedacht wordt?

En wat helpt het, of al *byzondere* gevoelens, (waaronder ook de onze) van die zienswijze verschillen, wanneer de wetgevende, zoowel als de hoogste regterlijke magt, in tegenovergestelden zin beslist hebben? Gaf dit laatste geene autoriteit genoeg, om den heer VAN NES te kunnen doen zeggen, wat hij gezegd heeft?

Evenzeer als wij ons overtuigd houden, dat soortgelijke streelingen, als in opgenoemd stuk voorkomen, veel overeenkomst hebbende met die eener tijgerkat, den heer VAN NES niet in zijne beginselen zullen doen wankelen; evenzeer hopen wij, in het welbegrepen belang der natie, dat de overige leden der Staten-Generaal, bij de Begrooting voor de twee volgende jaren, al hun krachten zullen aanwenden, om aan de geslotene contracten zoodanige wijzigingen te doen ondergaan, dat, het jaarlijks excedent met 2 à 3 millioenen vermeerderende, daardoor de nu ingevoerde *verhoogde* belastingen op de eerste noodwendigheden des levens kunnen worden ingetrokken; [zoo deze niet door de invoering van andere middelen *geheel* of grootendeels kunnen worden opgeheven.]

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN;

Brengen bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat op heden ter invordering aan den heer Ontvanger der directe belastingen alhier is verzonden, het door Zijne Excellentie den heer Staatsraad Gouverneur dezer provincie, op den 4e dezer maand, voor deze stad invorderbaar verklaarde kohier der personele belasting No. 9, wegens gedane aanslagsverhoogingen over het dienstjaar 1840/1 en noodigende daarop voorkomende belastingschuldigen bij deze uit, om hetgeen waarvoor zij bij dat kohier zijn aangeslagen binnen den bij de wet bepaalde termijnen in handen van voornoemden Ontvanger te voldoen.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 15. Januarij 1841.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.

Ter Ordonnantie van Hun Edel Achtbare,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 15. Januarij. De schrijver van het Leven van Jezus, de beruchte Doctor *Strauss*, heeft dezer dagen het 1 deel in het licht gegeven zijner Dogmatiek, een boek van 700 bladzijden, en dat nog door een dergelijk boekdeel, ten slotte, moet gevolgd worden. Dit werk baart, gelijk natuurlijk is, veel opziens.

ENGELAND.

LONDEN, den 15. Januarij. Een der dagbladen wil onderrigt zijn dat, wanneer de Engelsche Regering zich bereid toont om aan de Porte de erkenning der Fransche veroveringen in Algerie aan te raden, zulks door het Fransche Kabinet als een beslissenden stap tot verzoening zou worden aangemerkt, en dat een onmiddellijk besluit tot ontwapening, van den kant van Frankrijk, het gevolg dier aanbeveling wezen zou.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 14. Januarij. Onze dagbladen deelen berigten mede, ten bewijze van de gestrengheid van *Abd-el-Kader*. Den emir heeft op doodstraf bevolen, dat de Arabieren geene levensmiddelen aan de Franschen zullen brengen. In Julij 1840 werden in het kamp van den emir, in de valei van Chetif, 17 Arabieren gebragt, die Fransch geld bij zich hadden voor aangevoerd vee. Alle werden den hals afgesneden. Onder hen bevond zich een jongen van 14 jaren, die zijn vader was gevolgd; men sprak voor hem, men bood den emir geld voor zijne bevrijding, doch te vergeefs; hij werd met den dood gestraft.

— Woensdag heeft de heer *Thiers* het uitvoerig rapport over de wet tot bevestiging van Parijs uitgebragt, waarin de noodzakelijkheid betoogd wordt om die stad, van wier val, gelijk de ondervinding geleerd heeft, die van het bestaand bestuur afhangt, tegen een vijandelijken aanval te dekken, en wel op zoodanige wijze, dat zij een beleg van ten minste twee maanden kan uithouden, door het oprigten van een doorloopenden wal, met de noodige forten en buitenwerken. — De kosten, hiertoe vereischt, zijn door de Commissie op ongeveer honderd drie en dertig millioen francs geraamd. Voorts heeft zij gepoogd de onderscheiden bezwaren, tegen haar plan ingebragt, te ontzenuwen, en verklaard, dat zij omtrent verschillende punten aan het verlangen der Regering had toegegeven, door onder anderen aan deze de bepaling der jaren over te laten, binnen welke de werken voltooid moeten zijn. De Ministers hebben, van hunne zijde, moeten beloven, dat geen der forten digter bij Parijs dan Vincennes liggen zal, waardoor het vermoeden moet worden weggenomen, dat men deze forten, bij voorkomende omstandigheden, tegen de bevolking der hoofdstad zelve zou willen aanwenden.

Ofschoon, in weerwil dezer wederzijdsche inwilliging, zich nog verscheiden leden hebben laten inschrijven om tegen de wet te spreken, denkt men echter vrij algemeen dat zij met eene beduidende meerderheid aangenomen zal worden. Het is nog onbepaald wanneer de beraadslagingen over dit onderwerp zullen aanvangen.

— De troebelen in Zwitserland hebben een zeer verontrustend aanzien verkregen. Gisteren is deswegens de volgende telegrafische depêche publiek gemaakt, door den Prefect van den Beneden-Rijn aan den Minister van Binnenlandsche Zaken gerigt:

»Straatsburg 14 Januarij 1841.

»Een hevige strijd is tusschen de Katholijken en Protestanten in Aargau uitgebarsten, onder voorwendsel van de herziening der staatsregeling, welke met zestienduizend tegen veertienduizend stemmen is verworpen.

»De beide factien zijn reeds, zonder beslissenden uitslag, slaags geweest; in dezen oogenblik zijn zij, hoogst waarschijnlijk, nog handgemeen."

Het Voorzittend Kantonsbestuur van Bern, dat deze betrekking op zijne beurt, den 1 dezer, heeft aanvaard, is in den nacht van den 10 op den 11 dezer van het voorgevallene verwittigd, en dadelijk aan twee bataillons bevel gegeven, om naar Arau op te rukken, werwaarts ook eene batterij artillerie afgezonden is.

Ook uit het kanton Zurich en Bazel-landschap zijn troepen naar Aargau opgerukt.

Het gevecht, denkelijk in de boven medegedeelde depêche bedoeld, heeft nabij Wohlen plaats gehad. De insurgenten zouden aldaar dertien man verloren hebben, waarna die plaats en Vilmergen in handen der troepen zijn gevallen, die slechts op een half uur van Bremgarten, de hoofdzetel van den opstand, stonden.

De beweging schijnt ontstaan ten gevolge der reeds vermelde arrestatien van eenige personen, die aan het hoofd stonden van committés, met het oogmerk gevormd om zich tegen de aanneming der staatsregeling te verzetten. Deze lieden zijn door de aanhangers der katholijke of aristocratische partij met geweld ontzet en de raadsheer *Waller*, die met eenige agenten van politie derwaarts gezonden was om de orde te herstellen, is met zijne onderhoorige manschappen gevangen genomen, waarop de kolonel *Rose*, aan het hoofd der gewapende magt, tot hun ontzet is afgezonden.

In het kanton Zurich schijnt het bestaand Bestuur, door de partij die, ongeveer anderhalf jaar geleden, het onderspit gedolven heeft, ernstig bedreigd te worden.

NEDERLANDEN.

UTRECHT, den 17. Januarij. Een zwaar verlies dreigt onze stad te treffen. Zoo men aan de loopende geruchten geloof mag hechten, zou er werkelijk sprake van zijn om onze stad haar schoonste sieraad te ontrooven. Met leedwezen heeft men vernomen, dat men als maatregel van bezuiniging het voornemen heeft eene van 's lands hooge scholen af te schaffen en dat, ongelukkiglijk voor ons, de keuze op de Utrechtsche akademie is gevallen. Intusschen spreekt men van eene soort van vergoeding, welke men on voornemens is voor dat verlies te geven, en welke zou bestaan in het oprigten alhier van een R. K. bisdom met daaraan te verbinden R. K. Seminarium.

MIDDELBURG, den 18. Januarij. Bij vonnissen van de arrondissements-regtbanken te Middelburg en Zierikzee, zijn in den loop van het jaar 1840, *tien* personen tot eene geldboete veroordeeld, ter zake van overtredingen der verordeningen op het stuk van maten en gewigten; terwijl door die te Goes, met vrijspraak van den aangeklaagden, het onbruikbaar maken van eene door hem gebezigde afgeschafte Goesche zakmaat is bevolen.

— Uit Breskens onder datum van den 16. dezer, ontvangen wij het volgend berigt: »Wij gelooven dat het niet onbelangrijk is te melden, dat door den heer officier van gezondheid *E. Hoven*, op den 7. dezer, aan eenen jongeling van 17 jaren, de gewigtige operatie is verrigt om denzelven radicaal van eene liesbreuk te genezen. Dezelve kunstbewerking geschiedde volgens de manier van dr. *Soteau*. De eenige wond daarbij toegebragt is de steek eener naald. Wij hebben de melding hiervan uitgesteld tot heden, om van den gunstigen uitslag verzekering te kunnen geven. De operatie geschiedde in het bijzijn van den heer dr. *Callenfels*, van Oostburg, en den heer oud-officier van gezondheid 2e klasse *Pastoor*, van Schoondijke."

GOES, den 18. Januarij. Gisteren avond ten 6 uren, ontstond in de gemeente Ovezand, nabij het dorp 's Heerenhoek, op de Hofstede bewoond door *Jacob Aalbregtste Rijk* een' fellen brand, waardoor de Schuur met al het daarin aanwezige vee, ongeveer 30 stuks zoo paarden, koeijen, runders als varkens (2 varkens uitgezonderd), al de overige, en gedorsche en ongedorsche granen een prooi der vlammen werd; — alleen het woonhuis met de keet en de arke, die op eenigen afstand van de schuur stonden zijn voor de vernielende vlammen gespaard gebleven.

— In het jaar 1840 zijn binnen Zierikzee en het poortambacht geboren 124 zonen, en 124 dochters, te zamen 248 kinderen, waaronder begrepen zijn 12 levenloos aangegeven, zijnde 17 minder dan in 1839; overleden 93 personen van het mannelijk en 81 van het vrouwelijk geslacht, te zamen 174, zijnde 37 meer dan in 1839; gehuwd 69 paren, en eene echtscheiding.

— Gedurende het jaar 1840 zijn in deze stad en derzelver jurisdictie: Geboren 134 van het mannelijk en 98 van het vrouwelijk geslacht, in het geheel 232 personen. Overleden 79 van het mannelijk en 74 van het vrouwelijk geslacht, in het geheel 153 personen. Levenloos aangegeven 6 van het mannelijk en 5 van het vrouwelijk geslacht, in het geheel 11. Gesloten huwelijken 51.

— Gedurende het vorig jaar zijn het kanaal van Neuzen gepasseerd 291 zeeschepen, waarvan 147 uit zee komende en 144 naar zee varende; daarenboven is het kanaal nog gepasseerd door 1064 geladen en 379 ledige schepen, te zamen 1443 binnen- of rivierschepen, waarvan 1117 de Nederlandsche en 326 de Belgische vlag voerden, terwijl de inhoudsruimte dier schepen bedroeg 70,878 ton.

Gemengde Berigten.

De Porte is van meening dat de onderwerping van *Mehemed-Ali* eene gedwongene fraaijigheid is. — Het Chinesche hof tracht de opiumkwestie op de lange baan te schuiven, hetwelk de in China aanwezige Engelschen, bij gebrek aan biefstuk, podding en thee, geheel niet aanstaat. — Het kabinet der Tuilerien is voornemens Don *Carlos* op zijn woord van eer in vrijheid te stellen, dewijl hij jaarlijks 100,000 fr. aan Frankrijk kost. — Polen zal weldra een leger van 100,000 man bevatten. — Keizer *Nicolaas* heeft een ballet gefabriceerd voor de danseres *Taglioni*, geheel Petersburg heeft daarbij, zoo als natuurlijk is, opgetogen gestaan van verwondering. — De vrijheid en onafhankelijkheid van Spanje zijn te Madrid boven de pui van het raadhuis gehangen. — Door het Russische Gouvernement is de herinnering vernieuwd, dat geene militaire of burgerlijke ambtenaren, zonder verlof van den Keizer zich in het huwelijk zullen mogen begeven. — Op de Alpen en in het Schwarzwald ligt de sneeuw 10 à 30 voeten hoog. — In den Haag zijn 51 paarden en eenige oude koetsen van *Willem I* te gelde gemaakt. — De Rotterdamsche politie heeft de handen vol met kleine dieven en bedelaars. — Eenige leden der Tweede Kamer hebben gesproken van een patent voor tabakrookers.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 20. Januarij. Sedert den 18. dezer tot heden zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

E. Doudet, le Mercure, Havre de Grace, huiden; la Jeune Theotiste, Bordeaux, wijn.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.